Dosarul penal nr. 1-22/2026 (nr. urmărirea penală 2023450052)
nr. electronic: 1-26015462-21-1-10022026

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

31 iulie 2026 or. Cimişlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Oxana Gîscă
Grefier – Daniela Roșca

Cu participarea:
Procurorului în Procuratura Cimișlia – Nicolae Balan
Apărătorului inculpatului, avocatul – Veaceslav Matei
Inculpatului – Postovanu Adrian
Părții vătămate – Crețu Constantin
Intepretului – Berdian Virginia

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedura articolului 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința inculpatului,

Postovanu Adrian Victor, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat r-nul *****, s. *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, neangajat în cîmpul muncii, supus militar, concubinează, nu are persoane la întreținere, lipsesc date despre dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest preventiv, anterior condamnat, prin:

-sentința Judecătoriei Cimișlia nr. 1-117/17 din 27 noiembrie 2017, în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat; în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat;

- prin sentința Judecătoriei Cimișlia nr. 1-37/24 din 21 iunie 2024, Postovanu Adrian în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei.

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal,

Procedura de citare a părților a fost legal executată.
Termenul de examinare a cauzei penale: 10.02.2026 – 31.07.2026.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în faza de urmărire penală, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Postovanu Adrian Victor, la 22 martie 2023, în jurul orei 23:00, în comun și în urma unei înțelegeri prealabile cu Gavrilov Mihail Alexei, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, având intenția de a sustrage bunurile altei persoane, au pătruns pe poartă în curtea domiciliului cet. Crețu Constantin, amplasat pe ***** ***** din s. *****, r-nul *****, după care, Postovanu Adrian a scos suportul lacătului de la ușa de la intrare și a pătruns într-o încăpere auxiliară, de unde a sustras pe ascuns hamul de la calul proprietarului, confecționat din piele naturală, destinat pentru tracțiunea încărcăturilor, cu prețul de 4000 lei, iar Gavrilov Mihail a sustras din cotețul de păsări două rațe mute cu prețul uneia de 300 lei în sumă de 600 lei, bunuri pe care le-au însușit și folosit după bunul lor plac, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 4600 lei.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Postovanu Adrian în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, și anume furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere.

Prin ordonanța din 05.04.2023 a organului de urmărire penală s-a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal, cu atribuirea numărului 2023450042 (f.d.5).

Prin ordonanța din 05.05.2023 a adjunctului interirmar al procurorului șef al Procuraturii r-nul Basarabeasca, a fost disjunsă cauza penală nr. 2023450042 materialele în privința faptului sustragerii pe ascuns a bunurilor cet. Crețu Constantin comis de Postovanu Adrian Victor conform listei anexă, cu atribuirea

numărului unic de evidență 2023450052 (f.d.1).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Basarabeasca din 19.05.2023, a fost încetată urmărirea penală în cauza penală nr. 2023450042 în privința lui Gavrilov Mihai Alexei pe motivul împăcării părților (f.d.78-82).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Basarabeasca din 28.07.2023, Postovanu Adrian Victor a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal. Ulterior, prin rechizitoriu, cauza penală a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal.

Prin ordonanța din 31.07.2023 a procurorului în Procuratura r-lui Basarabeasca a fosts suspendată urmărirea penală în cauza penală nr. 2023450052, iar prin ordonanța din 21.01.2026 a fost reluată urmărirea penală.

În cadrul ședinței de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Postovanu Adrian, fiind asistat de apărătorul său, avocatul Matei Veaceslav a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1), (2) şi (4) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului.

Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată, analizând cererea inculpatului, susținută de inculpat personal și de apărătorul său și, ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite, precum și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară

din 06 iulie 2026 a dispus admiterea cererii inculpatului cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat și partea vătămată nu au obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

La fel, este de menționat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Basarabeasca din 28.07.2023, Postovanu Adrian Victor a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal. Ulterior, prin rechizitoriu, cauza penală a fost expediată în instanța de judecată pentru examinare sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal. Aici, instanța consideră oportun de a nota faptul că instanța urmează să examineze cauza în limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu, nu în limitele ordonanței inițiale de punere sub învinuire.

Mai mult, instanța de judecată studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acesteia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă

în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea Hermi împotriva Italiei (MC), par. 74; Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 87], iar la caz, inculpatul Postovanu Adrian a înaintat cerere autentică în acest sens, a susţinut-o în prezenţa apărătorului Matei Veaceslav, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

În cadrul cercetării judecătoreşti, inculpatul Postovanu Adrian, fiind audiat conform regulilor de audiere a martorilor, a declarat în esență că învinuirea îi este clară, vina o recunoaște integral, acceptă să dea declarații și să răspundă la întrebări. Pe partea vătămată Crețu Constantin o cunoaște, sunt în relații bune și nu sunt în careva relații de rudenie cu ultimul. La data de 23.03.2023, seara, dînsul împreună cu Gavrilov Mihail, a pătruns în curtea domiciliului părții vătămate, care la acel moment nu se afla acasă, de unde a sustras bunuri. Inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei și a declarat că a sustras un ham pentru cal și două rațe, prejudiciul cauzat fiind reparat, întrucât bunurile au fost restituite integral părții vătămate. Acesta a indicat că bunurile au fost sustrase de la cet. Crețu Constantin, domiciliat în s. *****, ***** *****, r-nul *****. Inculpatul a explicat că, la momentul comiterii faptei, se afla în stare de ebrietate alcoolică, iar ulterior, aflându-se în stare trează, a regretat cele săvârșite. Inculpatul a mai declarat că fapta a fost comisă aproximativ între orele 20:00-21:00, aflându-se împreună cu Gavrilov Mihail. Aceștia au deschis poarta și au pătruns în curtea domiciliului părții vătămate. Inculpatul a relatat că l-a strigat pe proprietar, însă acesta nu se afla acasă. Inculpatul a menționat că între el și Gavrilov Mihail nu a existat o înțelegere prealabilă privind sustragerea bunurilor. Acesta a declarat că regretă cele comise, își recunoaște vina și își cere iertare pentru fapta săvârșită.

Judecând cauza în procedură simplificată, în temeiul art. 364[1] din Codul de procedură penală, instanța consideră fapta recunoscută de inculpat ca fiind dovedită, vinovăția fiind confirmată prin mijloacele de probă anexate la materialele dosarului, prezentate de procuror și acceptate de inculpat, și anume:

- Declarațiile părții vătămate Crețu Constantin, care fiind audiat a relatat că, în noaptea de 22 spre 23 martie 2023 s-a aflat la stâna sa, amplasată în extravilanul s. *****, în partea de Sud-Est a localității, la o distanță de aproximativ 1000 metri de domiciliul său. La stână s-a aflat până dimineața. În jurul orei 08:00, când s-a întors acasă, a observat că poarta de la păsări este deschisă și a depistat lipsa a două rațe mute, cu vârsta de 2 ani. De asemenea, a observat că lanțul de la ușa de la intrarea în încăperea auxiliară era rupt, lacătul era întreg, iar când a deschis ușa a depistat lipsa hamului de la cal, care permanent era atârnat în cui pe perete. Hamul era confecționat din piele naturală de culoare neagră, aproape nou, în regiunea din spate care se îmbracă pe cal, în partea interioară, avea o porțiune descusută de circa 15-20 cm. A ieșit în stradă și a depistat două urme de anvelope care veneau din direcția stânei de oi a cet. Stoian Serghei. Nimeni dintre vecini nu i-au putut spune

despre ce s-a întâmplat și atunci a solicitat ajutorul poliției apelând la Serviciul 112. Fiica sa i-a spus că în timpul nopții, în decurs de aproximativ 5 min., a auzit în regiunea porții zgomot de automobil. A mai declarat că hamul care i-a fost sustras l-a cumpărat de la piața din ***** cu 4000 lei acum un an, iar rațele le prețuiește cu câte 300 lei fiecare, în sumă de 600 lei, în total susținând că i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă totală de 4600 lei. A concretizat că inițial, când a solicitat ajutorul poliției, a indicat prejudiciul aproximativ 3000 de lei, iar mai apoi, când a depus plângere, a indicat suma de 4200 lei. Fiind audiat în calitate de parte vătămată concretizează și confirmă că în realitate suma prejudiciului material cauzat constituie 4600 lei, aceasta fiind suma reală a bunurilor sustrase (f.d.21);

- Declarațiile martorului Crețu Aurelia, care a declarat că, se află în concediu de maternitate și, de aceea, se află permanent și locuiește la domiciliul părinților ei din s. *****, ***** *****, r-nul *****. În seara de 22 spre 23 martie 2023, în jurul orei 00:30 min., s-a culcat și peste vreo 20 min. a auzit afară un zgomot de automobil, vuietul unui motor, accelerând din loc, după care a auzit același vuiet după vreo 5 minute, vuietul venea din stradă, din regiunea porții de la intrarea în curtea casei, apoi totul s-a liniștit și nu s-a mai auzit nimic. Dimineața, în jurul orei 07:30 min., a trezit-o tatăl ei Crețu Constantin și i-a spus că în timpul nopții cineva a furat hamul calului și două rațe mute. Când a ieșit în stradă a văzut două urme de automobil, care s-a întors în fața porții (f.d.22);

- Declarațiile martorului Stoian Serghei, care a declarat că la data de 22 martie 2023 se afla la stâna sa de oi, amplasată în extravilanul s. *****, r-nul *****. În jurul orei 23:30 min. la el au venit doi cunoscuți cu un automobil de model „*****”, de culoare roșie, numărul de înmatriculare nu l-a reținut. Pe unul dintre cunoscuți îl cheamă Andrei, celuilalt i se spune Mitea, familiile lor nu le cunoaște. Aceștia aveau o sticlă cu vin pe care au servit-o împreună, apoi au mai servit vin și de al său, după care ei au plecat în direcția satului, nu a atras atenție unde concret au plecat și ce au făcut. Dimineața l-a sunat Crețu Constantin și l-a întrebat despre automobilul care fusese la el la stână și i-a spus că în timpul nopții i-a fost sustras hamul de la cal. La început i-a spus că nu a fost nimeni, iar când au venit angajații poliției a recunoscut că noaptea au fost acei doi băieți din Cimișlia, apoi l-a sunat pe Andrei și i-a spus să întoarcă hamul înapoi fiindcă stăpânul a anunțat poliția. La 29 martie 2023 la stână au venit din nou aceste două persoane și i-au adus hamul pe care l-au sustras de la Crețu Constantin, rugându-l să-l întoarcă stăpânului. Hamul a fost ridicat ulterior de către angajații poliției (f.d.23);

- Informația nr. 305 din 23.03.2023, înregistrată în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni a IP *****, potrivit conținutului căreia, parvenită de la cet. Crețu Constantin a.n. 1978, domiciliat în s. *****, r-nul *****,

cu privire la faptul a depistat ușa de la casă deteriorată și lipsa hamului calului și a 4 păsări, fiindu-i cauzată o daună în sumă de 3000 lei (f.d.7);

- Procesul verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la 23.03.2023, în cadrul căreia a fost cercetată construcția auxiliară din gospodăria cet. Crețu Constantin, de unde au fost sustrase bunurile acestuia, și planșa ilustrativă (f.d.9-13);

- Procesul verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la 31.03.2023, în cadrul căreia, urmare a cercetării stânii de oi ce aparține cet. Stoian Serghei, la o distanță de aproximativ 20 metri de la căsuța ciobanului, în una dintre căruțe a fost depistat hamul calului sustras din gospodăria cet. Crețu Constantin, pe care, din spusele lui Stoian Serghei, l-au adus două persoane din *****, una dintre care cu numele Andrei, și planșa ilustrativă (f.d. 14-15);

- Procesul verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 14 aprilie 2023 și planșa ilustrativă, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost cercetat un ham - atribut folosit la îmbrăcarea pe corpul cabalinei și destinat tractării încărcăturilor, confecționat din piele naturală de culoare combinată negru-sur, care are în componență trei piese: armura care se îmbracă pe capul cabalinei, piesa care se îmbracă pe spate și hamurile propriu-zise. Crețu Constantin, prezent la cercetarea obiectului, a recunoscut hamul după anumite semne individual-particulare și a declarat că acesta îi aparține, l-a procurat în anul 2021 din ***** (f.d. 16-17).

Analizând declarațiile inculpatului oferite în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată conchide că acestea sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt a cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Procurorul în Procuratura Cimișlia, Nicolae Balan, în dezbateri judiciare a menționat că având în vedere că prezenta cauză penală a fost examinată în procedură simplificată, în temeiul art. 364[1] din Codul de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, vinovăția inculpatului Postovanu Adrian a fost demonstrată pe deplin prin totalitatea probelor administrate în cauză. Totodată, inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția, iar partea vătămată a declarat că nu are pretenții materiale sau morale față de acesta, prejudiciul cauzat fiind reparat integral. La individualizarea pedepsei, instanța urmează să țină cont atât de gravitatea faptei săvârșite, cât și de personalitatea inculpatului. Din revendicarea (Forma nr. 246) rezultă că Postovanu Adrian anterior a fost tras la răspundere penală, după cum urmează: prin ordonanța din 18 mai 2020, în cauza penală nr. 2019400044, urmărirea penală a fost încetată în legătură cu retragerea plângerii prealabile de către partea vătămată; prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 24 noiembrie 2017, procesul penal intentat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal a fost încetat în temeiul împăcării părților; prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 21 iunie 2024, Postovanu Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186

alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei. De asemenea, potrivit cazierului contravențional, inculpatul a fost sancționat contravențional în repetate rânduri, aspect ce relevă o conduită constantă de nerespectare a normelor de drept. În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, în acțiunile inculpatului a fost reținută circumstanța agravantă constând în săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară ori pentru fapte relevante cauzei. Analizând antecedentele penale ale inculpatului și conduita acestuia, se constată un comportament delincvent persistent, caracterizat prin săvârșirea repetată a infracțiunilor contra patrimoniului, ceea ce demonstrează că sancțiunile aplicate anterior nu și-au atins scopul prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, de existența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal, precum și de faptul că măsurile penale aplicate anterior nu au determinat corectarea comportamentului acestuia, consideră că reeducarea și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni pot fi realizate doar prin aplicarea unei pedepse penale corespunzătoare. În aceste condiții, în temeiul art. 80^1 din Codul penal, a solicitat recunoașterea lui Postovanu Adrian vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semideschis. Totodată, a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu aplicarea obligațiilor prevăzute de art. 90 din Codul penal, și anume: să se prezinte periodic la organul de probațiune, conform programului stabilit; să anunțe în prealabil, în scris, organul de probațiune despre schimbarea domiciliului sau a locului de aflare; să participe la programele probaționale indicate de organul de probațiune. În prezenta cauză penală nu au fost stabilite cheltuieli judiciare care urmează a fi încasate.

Partea vătămată Crețu Constantin, în cadrul ședinței de judecată, a declarat că s-a împăcat cu inculpatul, iar careva pretenții față de acesta nu are. A solicitat că inculpatul Postovanu Adrian să fie iertat, menționând că acesta este tânăr, are familie și exprimându-și dorința de a nu-i afecta viitorul cu stabilirea unei pedepse cu închisoarea.

Apărătorul inculpatului, avocatul Matei Constantin în dezbateri judiciare a menționat că din materialele cauzei rezultă că inculpatul Postovanu Adrian este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, și anume furtul săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea unei daune în proporții considerabile. În cadrul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut integral faptele reținute în sarcina sa, iar înainte de ședința preliminară a încheiat o tranzacție de împăcare cu partea vătămată, aceasta declarând că prejudiciul a fost reparat integral și că nu mai are

pretenții de ordin material sau moral. Totodată, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, în condițiile art. 364¹ din Codul de procedură penală, acceptând judecarea cauzei exclusiv în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Analizând circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, se constată existența mai multor elemente favorabile individualizării pedepsei. Postovanu Adrian este caracterizat pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, este apreciat pentru responsabilitate, punctualitate și conduită morală, iar în prezent are în întreținere soția însărcinată. De asemenea, acesta a manifestat o atitudine sinceră de regret față de fapta comisă, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a împiedicat aflarea adevărului și s-a prezentat la toate solicitările organelor competente. În raport cu prevederile Codului penal, infracțiunea imputată este calificată drept o infracțiune mai puțin gravă. Totodată, sunt incidente mai multe circumstanțe atenuante, și anume recunoașterea vinovăției, conduita procesuală sinceră, repararea integrală a prejudiciului și împăcarea cu partea vătămată. Aceste împrejurări, privite în ansamblu, constituie circumstanțe excepționale care justifică aplicarea dispozițiilor referitoare la reducerea limitelor de pedeapsă și individualizarea unei sancțiuni mai blânde. În plus, având în vedere că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, acesta beneficiază de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzută de art. 80¹ din Codul penal. Circumstanțele personale, comportamentul manifestat înainte și după săvârșirea infracțiunii, precum și lipsa unui pericol social ridicat demonstrează că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a unei pedepse privative de libertate. În aceste condiții, apreciază că sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea unei pedepse orientate spre reeducare și reintegrare socială, inclusiv prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de lege. O asemenea soluție ar răspunde atât scopului preventiv și educativ al sancțiunii penale, cât și principiului individualizării pedepsei, ținând cont de conduita inculpatului, repararea prejudiciului și împăcarea cu partea vătămată.

Fiindu-i acordat dreptul la ultimul cuvînt, inculpatul Postovanu Adrian, vina în comiterea infracţiunii a recunoscut-o integral, declarînd că se căieşte de fapta comisă, dorește să își întemeieze o familie, concubina sa fiind însărcinată, promițând că nu se va mai întîmpla asemenea acțiuni.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La

adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În corespundere cu art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Se consideră calificare a infracţiunii, potrivit art. 113 din Codul penal, determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 186 din Codul penal, îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 186 din Codul penal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Obiect material al sustragerii sau altor infracţiuni contra patrimoniului se consideră bunurile care la momentul săvîrşirii infracţiunii nu-i aparţin făptuitorului, nu sunt proprietate a lui şi care se pot afla atît în posesia proprietarului cît şi în posesia altor persoane, cărora li s-au transmis în folosinţă aceste bunuri.

La caz, reieșind din declarațiile părții vătămate, precum și din cercetarea la fața locului, instanța reține că obiectul material al infracțiunii cercetate îl constituie bunul sustras de către inculpat conform învinuirii imputate, din curtea domiciliului cet. Crețu Constantin, amplasat pe ***** *****, s. *****, r. *****, și anume, hamul de la calul proprietarului, confecționat din piele naturală, destinat pentru tracțiunea încărcăturilor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 din Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Infracțiunea prevăzută la art. 186 din Codul penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Instanța de judecată reiterează că în această cauză latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, a fost realizată prin acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Se consideră sustragere luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvîrşită în scop acaparator.

Sustragerea se consideră săvîrşită de două sau mai multe persoane atît în cazul în care la săvîrşirea sustragerii au participat în comun doi sau mai mulţi autori fără o înţelegere prealabilă între ei, cît şi în cazul în care la săvîrşirea

sustragerii au participat două sau mai multe persoane care s-au înţeles în prealabil despre săvîrşirea comună a sustragerii. Existenţa înţelegerii prealabile între coautori nu influenţează asupra calificării sustragerii, săvîrşite de două sau mai multe persoane, dar trebuie luată în consideraţie la individualizarea pedepsei.

În speță, circumstanțele date au fost recunoscute de către Postovanu Adrian care a comunicat că la 23.03.2023, seara, dînsul împreună cu Gavrilov Mihail, a pătruns în curtea domiciliului părții vătămate Crețu Constantin, domiciliat în s. *****, ***** *****, r-nul *****, care la acel moment nu se afla acasă, de unde a sustras bunuri, între el și Gavrilov Mihail nu a existat o înțelegere prealabilă privind sustragerea bunurilor.

Prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă este necesar de stabilit scopul cu care această persoană a ajuns în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă, şi cînd anume i a apărut intenţia de a comite sustragerea. Concomitent, prin pătrundere se înţelege intrarea, pe ascuns sau deschisă, în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă, în scopul săvârșirii furtului. Ea poate fi săvârșită atât cu înfrângerea obstacolelor, cu învingerea rezistenţei altor persoane sau pe calea înșelăciunii, cât și în mod nestingherit, precum și cu ajutorul unor dispozitive care îi permit făptuitorului să extragă bunurile vizate fără a intra în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă.

Pătrunderea ilegală, în scopul săvârşirii sustragerii, urmează să fie efectuată nu în oricare loc, dar anume în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă.

Infracțiunea de furt este una materială şi se consideră consumată odată cu realizarea elementului material şi respectiv, survenirea rezultatului, adică scoaterea bunului din stăpânirea de fapt a posesorului sau a deținătorului şi trecerea lui în posesia făptuitorului - acțiune care presupune cauzarea unui prejudiciu material efectiv.

Instanța reține că potrivit practicii judiciare, momentul consumării sustragerii se întemeiază nu pe deposedare (scoaterea bunului din sfera patrimonială a victimei), ci pe imposedare (trecerea acelui bun în sfera patrimonială a făptuitorului).

Astfel, prin posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune de bunurile străine trebuie să se înțeleagă situația când aceste bunuri se află în posesia făptuitorului și el singur hotărăște cum să procedeze cu ele mai departe – să le consume, să le vândă, să le transmită altor persoane.

Latura subiectivă a faptei incriminate la art. 186 din Codul penal se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, obligatorie pentru calificarea faptei este prezența scopului de cupiditate.

La caz, fiind demonstrată intenția directă a lui Postovanu Adrian, întrucât acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii de sustragere pe ascuns a bunului ce aparțin părții vătămate Crețu Constantin sustras din curtea domiciliului amplasat pe ***** *****, s. *****, r. *****, la data de 22.03.2023, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, și a dorit în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Subiectul infracțiunii de furt este persoana fizică responsabilă, care la data comiterii infracțiunii 22.03.2023, Postovanu Adrian născut la ***** avea vârsta de 22 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii nominalizate și fiind responsabil, or la materiale cauzei penale nu sunt careva probe care a demonstra iresponsabilitatea acestuia, nefiind la evidență narcologică și nici la evidența medicului psihiatru.

Prin urmare, în speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră că în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrată vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului Postovanu Adrian pe deplin dovedită și acțiunile acestuia se încadrează conform dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii, după indicii calificativi, furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, savîrșit de două săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere.

Conform art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine seama de prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează

răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, din dispozițiile enunțate se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Funcțiile de constrângere și reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure prevenția specială și generală prevăzută de art. 2, art. 61 din Codul penal.

Conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța atestă că potrivit art. 16 din Codul penal, infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Conform art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Sancţiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, la momentul săvârşirii infracţiunii și adoptării sentinței, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală și art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 din Codul penal, în privința inculpatului Postovan Adrian instanța a stabilit: a) săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

Reieșind din faptul că inculpatul Postovanu Adrian a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, corespunzător, conform art. 364^1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, aplicând prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, ținînd cont că în cazul inculpatului, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod, instanța de judecată stabilește noua limită a pedepsei prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume – amendă în mărime de la 487,5 la 1012,5 unităţi convenţionale, muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 135 la 180 ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Instanța de judecată reține faptul că acuzatorul de stat a solicitat de a-i stabili pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, cu aplicarea obligațiilor prevăzute de art. 90 din Codul penal, și anume: să se prezinte periodic la organul de probațiune, conform programului stabilit; să anunțe în prealabil, în scris, organul de probațiune despre schimbarea domiciliului sau a locului de aflare; să participe la programele probaționale indicate de organul de probațiune.

Apărătorul inculpatului, Matei Veaceslav au pledat pentru aplicarea pedepsei mai blînde apreciind că sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea unei

pedepse orientate spre reeducare și reintegrare socială, inclusiv prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea obligațiilor prevăzute de lege. O asemenea soluție ar răspunde atât scopului preventiv și educativ al sancțiunii penale, cât și principiului individualizării pedepsei, ținând cont de conduita inculpatului, repararea prejudiciului și împăcarea cu partea vătămată.

Inculpatul a susținut cele menționate de avocat.

Partea vătămată a solicitat că inculpatul Postovanu Adrian să fie iertat, menționând că acesta este tânăr, are familie și exprimându-și dorința de a nu-i afecta viitorul cu stabilirea unei pedepse cu închisoarea.

Aici, instanța de judecată menționează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă pînă la cea mai aspră detențiunea pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

La formarea viziunii complete asupra personalității inculpatului Postovan Adrian și condițiile de viață a familiei ultimului, instanța de judecată reține că aceasta la locul de trai se caracterizează mediocru (f.d.56), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.52), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 54), concubinează, nu are persoane la întreținere (f.d.55), anterior atras la răspundere penală inclusiv pentru infracțiuni similare (f.d.41, 44-46, 107-108); potrivit cazierului contravenţional, a fost supus răspunderii contravenţionale (f.d. 203, vol. I).

La fel, instanța de judecată constată că la etapa urmăririi penale, la 21.01.2026 partea vătămată Crețu Constantin a înaintat cerere scrisă personal privind încetarea procesului penal intentat în privința lui Postovanu Adrian în legătură cu împăcarea părților, cât și un acord de împăcare semnat și de către apărătorul inculpatului, avocatul Matei Veaceslav și inculpatul Postovanu Adrian. A declarat că l-a iertat pe inculpat și nu are nici un fel de pretenții față de acesta (f.d.90, 91, 93, 104). În prin ordonanța din 30 ianuarie 2026 au fost respinse cererile părții vătămate și a învinutului din 21.01.2026 privind încetarea urmăririi penale în legătură cu împăcarea părților conform art. 109 din Codul penal ca neîntemeiate (f.d.111-113), pe motiv că Postovan Adrian are antecedente penale pentru infracțiuni similare săvîrșite cu intenței, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 21.06.2024 nefiind executată.

La acest aspect, instanța de judecată menționează că la data judecării cauzei, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 21.06.2024 este executată. Or, prin încheierea nr. 102s-1478r/2026 din 11.03.2026, executorul judecătoresc Șevcenco Oleg a dispus încetarea procedurii de executare nr. 102s-2106/2024

reînregistrată sub nr. 102s-1695r/2025 și 102s-1478/2026 intentată întru executarea documentului executoriu nr. 1-36/24 din 21.06.2024 emis de Judecătoria Cimișlia privind încasarea de la Postovanu Adrian Victor în beneficiul statului a amenzii penale în sumă de 35 000 lei, pe motiv că a fost stinsă obligația, și anulate măsurile de asigurare aplicate în privința debitorului (f.d.200-202).

Prin urmare, instanța de judecată reieşind din personalitatea inculpatului, de vîrsta fragedă a inculpatului, care are un domiciliu permanent, concubinează, neangajat oficial în cîmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, la locul de trai se caracterizează mediocru, de faptul că s-a împăcat cu partea vătămată și a reparat prejudiciul cauzat, de comportamentul acestuia până și după comiterea faptei, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, instanţa apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, prin care și va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echităţii sociale, de corectare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane.

Astfel, instanţa constatând că inculpatului nu i se aplică interdicțiile prevăzute de art. 67 alin. (4) din Codul penal, instanța va stabili pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în limita admisibilă stabilită de art. 67 alin. (2) din Codul penal, şi ținând cont de prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, art. 364^1 din Codul de procedură, penală, nefiind posibilă aplicarea unei pedepse mai aspre, or pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Or, ținând seama de circumstanțele stabilite în cauză, instanța de judecată consideră rațional de a nu aplica pedeapsă mai aspră în raport cu pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat, și de a nu izola inculpatul de societate, deoarece s-a căit sincer de cele comise, dând asigurări că pe viitor nu va mai comite fapte antisociale instanța de judecată consideră că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în vedere circumstanțele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, precum şi din noile limite ale pedepsei, determinate potrivit art. 364^1 din Codul de procedură penală şi art. 80^1 alin. (1) din Codul penal coroborat cu art. 186 alin. (2) lit. b), c), din Codul penal instanța de judecată consideră că în privința inculpatului, pentru comiterea de către acesta a

infracțiunii nominalizate, este echitabilă stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore.

Conform art. 67 alin. (1), (2), (2^1), (2^2), (3) din Codul penal, munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale.

Munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – pînă la 8 ore pe zi.

După pronunţarea hotărîrii judecătoreşti, preşedintele şedinţei de judecată explică esenţa pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, fapt care se consemnează în procesul-verbal al şedinţei de judecată.

Persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul sau, după caz, la comandantul unităţii militare.

În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Concomitent instanța de judecată consideră oportun de a nu aplica în privința inculpatului pedeapsa cu închisoare, chiar și în condițiie art. 90 din Codul penal, or numirea unei astfel de pedepse formează concluzia că inculpatului îi este stabilită o pedeapsă mai aspră decât merită acesta potrivit art. 62 din Codul penal, iar în atare condiții aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință și violarea drepturilor omului protejate de Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului. (Engel şi alţii versus Olanda din 08.06.1976.) În acest context, instanţa consideră că pedeapsa numită inculpatului Postovanu Adrian corespunde în principiu cu „scopul de a-l pedepsi”.

În conformitate cu art. 158 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaşte drept corp delict prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată şi se anexează la dosar.

Iar conform art. 159 alin. (1),(6) din Codul de procedură penală, corpurile delicte se anexează la dosar şi se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Corpurile delicte care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate şi fotografiile se anexează la procesul-verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate şi transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. În acest caz, în dosar se va face menţiunea respectivă. Corpurile delicte şi alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluţionată prin hotărâre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanţei. În cazurile prevăzute de prezentul cod, chestiunile privind corpurile delicte pot fi soluţionate până la terminarea procesului penal.

Prin ordonanța din 14.04.2023 a organului de urmărire penală a fost recunoscut în calitate de corp delict hamul din piele naturală folosit la tractarea încărcăturilor prin intermediul cabalinei, care transmis în proprietate părții vătămate Crețu Constantin prin ordonanța din 19.05.2023.

Astfel, conform art. 397 pct. 3 din Codul de procedură penală, instanța de judecată va dispune ca corpul delict hamul din piele naturală folosit la tractarea încărcăturilor prin intermediul cabalinei, care a fost transmis în proprietate părții vătămate Crețu Constantin, a lăsa în proprietatea acestuia.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

Măsuri asiguratorii nu au fost aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, art. 340, 364^1, 382, 384-385, 389, 392, 393-395, 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Postovanu Adrian Victor, născut la *****, IDNP *****, se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal şi în baza acestei Legi, i se stabileşte pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 (una sută patruzeci) ore.

Se explică condamnatului că, în termen de 5 (cinci) zile după definitivarea sentinței urmează a se prezenta la organul de probațiune din raza de domiciliu a acestuia în vederea executării pedepsei stabilite.

Se explică condamnatului că, în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Corpul delict: hamul din piele naturală folosit la tractarea încărcăturilor prin

intermediul cabalinei, recunoscut prin ordonanța din 14.04.2023 a organului de urmărire penală și transmis în proprietate părții vătămate Crețu Constantin prin ordonanța din 19.05.2023, a lăsa în proprietate acestuia.

Sentinţa este cu drept de atac, în ordine de recurs, la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Sentința motivată este pronunțată în ședință publică la data de 31 iulie 2026.

Președintele ședinței,
Judecător Oxana Gîscă